

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΤΗΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Εγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐκ Ναυπλίου.

Οἱ ἐν Τριπολιτῆσιν ἐχθροὶ ἐξήρχοντο συχνώτατα, καὶ οἱ μὲν ἐχορτολογούσαν, οἱ δὲ ἐφύλαττον. Παρατηρήσαντες τοῦτο οἱ ἡμέτεροι ἀπεφάσισαν νὰ κτυπήσωσι τοὺς ἐξερχομένους. Διαιρεθέντες λοιπὸν εἰς δύο σώματα, τὸ μὲν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν στρατηγῶν Παναγιώτου καὶ Γεωργάκη τῶν Ἱατράκων, μετὰ τῶν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Π. Ζαφειρόπουλον, τῶν Πρασσιωτῶν, Μονεμβασιτῶν καὶ ὀλίγων Τριπολιτῆων, ἐποσθετήθη διὰ νυκτὸς πλησίον τοῦ χωρίου Μεχμέτ-αγα· τὸ δὲ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Νικήταν μετὰ τῶν ὑπὸ αὐτὸν Μεσολογγιτῶν, καὶ τῶν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Μελετόπουλον, Ν. Πετιμεζᾶν καὶ Ζαχαρόπουλον, ἐπίασε διὰ νυκτὸς τὸ χωρίον Ῥίζαι. Τὸ τακτικὸν ἵππικὸν παρεκλούθει τὸ πρῶτον σῶμα, καὶ τὸ ὑπὸ τὸν χ. Μιχάλην ἄτακτον ἵππικὸν παρεκλούθει τὸ δεύτερον. Κατὰ τὴν 20 τοῦ μηνὸς τούτου ἐξήλθον οἱ ἐχθροὶ κατὰ τὴν συνήθειάν των, καὶ ἐν σῶμα αὐτῶν περὶ τοὺς 300 ὑπῆγε πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὅπου παρεφύλαττε τὸ πρῶτον σῶμα. Ἐδόθη λοιπὸν τὸ σημεῖον, καὶ ὁ πόλεμος ἄρχισεν· ἔδραμε καὶ τὸ δεύτερον σῶμα· καὶ οὕτως περικυκλωσάντες τοὺς ἐχθροὺς πανταχόθεν ἐφόνευσαν, καὶ ὅσοι τῶν πεζῶν ἠθέλησαν νὰ διαφύγῃ μετὰ τῶν ἵππέων, διωκόμενοι παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἵππικοῦ ἐφονεύθησαν καὶ πεζοὶ καὶ ἵππεις. Οὐδεὶς τῶν 300 τούτων ἐδυνήθη νὰ σωθῇ. Ὅσοι δὲ τῶν ἵππέων ἐχθρῶν ἦσαν ἐσκορπισμένοι εἰς ἄλλα μέρη, ἀκούσαντες τὸν κρότον ἔδραμον εἰς βοήθειαν τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἐκτυπήθησαν καὶ ἐδιώχθησαν. Ἐτελείωσεν ὁ πόλεμος, καὶ οἱ ἡμέτεροι ἐπέστρεψαν εἰς τὰς προτέρας των ἀέσεις. Κατὰ δὲ τὴν ἐπιστροφὴν ὁ στρατηγὸς Νικήτας προφθασθεὶς παρὰ τῶν ἐχθρῶν ἵππέων ἐπίασεν ἐν παρακείμενον λοβίδιον, καὶ μετὰ 29 στρατιωτῶν ἐπολέμησε περὶ τὰς τρεῖς ὥρας πρὸς τὸν ἐχθρὸν, τὸν ὅποιον βλάψας καὶ μὴ βλαφθεὶς διεσώθη ἐνδόξως. Κατ' αὐτὴν τὴν μάχην ἐφονεύθησαν ἐκ τῶν ἡμετέρων δύο πεζοὶ, καὶ δύο τακτικοὶ ἵππεις, καὶ ἐ-

πληγώθησαν δύο ἵππεις ἐκ τοῦ τακτικοῦ καὶ τρεῖς ἐκ τοῦ ἀτάκτου ἵππικοῦ· ἐσκοτώθησαν δὲ καὶ τέσσαρες ἵπποι, καὶ ἐπληγώθησαν πέντε.

Ἐκτὸς τῶν λογχοφόρων τουφεκίων, ξιφῶν καὶ λοιπῶν πραγμάτων ἐκυρίευσαν οἱ ἡμέτεροι δύο σημαίας καὶ ἕξ τύμπανα.

Ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς ἐπαινεῖ πολὺ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ τακτικοῦ ἵππικοῦ, ὅστις ἔδωκε κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν κάλλιστον παράδειγμα εἰς τοὺς στρατιώτας· ἀλλὰ δὲν ἐφάνησαν κατώτεροι καὶ ὁ στρατηγὸς χ. Μιχάλης καὶ οἱ ὑπὸ αὐτὸν ἄτακτοι ἵππεις.

— Ὁ Ἱμπραχίμης, ἀφ' οὗ ἀπέτυχεν εἰς τὴν κατὰ τῆς Σπάρτης ἐκστρατείαν, μετέβη πρῶτον εἰς τὰ Δερδένια, τὰ μετὰ σχεδὸν τῆς Μεσσηνίας καὶ Ἀρκαδίας, καὶ προμηθεύσας ἐκεῖθεν τὴν Τριπολιτῆαν διὰ τροφῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδεύων, ἐπέρασεν εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος. Διατρίψας δὲ ἐκεῖ ἡμέρας ἱκανὰς ἐκστράτευσε κατὰ τὴν 18 τοῦ μηνὸς τούτου, διαίρσας εἰς τρία τὸ στράτευμά του· καὶ οἱ μὲν ὑπῆγαν πρὸς τὴν Καρύταιναν, καὶ ἀπαντηθέντες κατὰ τὰ λιβάδια τοῦ Ἀγκουδορεύματος παρὰ τοῦ Κ. Ἰωάννου Θ. Κολοκοτρώτη, καὶ πολεμηθέντες πεισματωδῶς ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπιστρέψωσιν· ἀλλὰ περὶ τῆς περαιτέρω ἐκβάσεως τοῦ πολέμου τούτου δὲν ἔχομεν νεωτέραν εἰδήσιν· οἱ δὲ, ὑπῆγαν κατὰ τὸ Νούδιον, καὶ ἐπροξένησαν ἱκανὴν ζημίαν εἰς ἀνθρώπους καὶ ζῶα· καὶ οἱ ἄλλοι ὑπῆγαν κατ' εὐθείαν εἰς Κανδήλαν, ὅπου καὶ κατεσκήνωσαν, καὶ ἔμενον ἐκεῖ ἕως τῆς 20 τοῦ μηνὸς τούτου, προσμένοντες ἴσως τοὺς λοιποὺς καὶ αὐτὸν τὸν Ἱμπραχίμην. Κατὰ τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ δέλουσι κινήθῃ καὶ οἱ ἡμέτεροι.

— Αἱ Ἀθηναί-πολιορκιῦνται παρὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ Κιουταχῆς ἄσχιζε καὶ αὐτόθι τὴν αὐτὴν σχεδὸν τῆς πολιορκίας τρόπον, τὸν ὅποιον ἐμεταχειρίσθη καὶ εἰς Μεσολόγιον. Οἱ ὑπερασπισταὶ τῶν Ἀθηνῶν ἔχουσι μέγα δῆρρος, καὶ ἀνθίστανται εἰς τὸν ἐχθρὸν γενναίως. Καθ' ἐκάστην σχεδὸν ἐξέρχονται καὶ κτυποῦσι τοὺς ἐχθροὺς. Ἀντιφιλοτιμούνται πρὸς τοὺς Μεσολογγίτας, οἵτινες ἐξέπληξαν τὸν πόλεμον διὰ τῆς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ γενναιοτάτης ἀντιστάσεως. Οἱ Ἀ-

Ἐκ Παρισίων 14 (26) Μαΐου.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῶν βουλευτῶν κατὰ τὴν 28 Μαΐου,

Ὁ Κ. Σεβαστιανὸς : Ὁ ἱερὸς τῶν Ἑλλήνων ἀγὼν εὔξει, Κύριε ! ἄξιον καὶ εὐγλωττον συνήγορον ἓνα τῶν συμβουλευτῶν μας. Μ' ὅλον ὅτι τρέφω τὰ αὐτὰ φρονήματα, τὰ ὅποια καὶ αὐτὸς τόσο γενναίως ἐξέφρασε, καὶ ἡ βουλὴ τόσο εὐκρινῶς καὶ ὁμοφώνως ἀπεδέχθη, ἤθελα συσταλῇ, μήπως, ὁμιλῶν μετ' αὐτὸν, ἐξασθενίσω τὴν δύναμιν τῶν λόγων του, ἂν δὲν εἶχα νὰ σᾶς παραστήσω τὴν πρότασίν του καὶ κατ' ἄλλον τινα τρόπον ὠφέλιμον. Κατὰ εὐτυχίαν τινα καὶ παράδοξον συγκαιρίαν τοῦ ἀγῶνος τούτου, τὰ συμφέροντα τῆς πολιτικῆς συμπίπτουν, Κύριοι ! ἐντελῶς μὲ τὰ τῆς Δημοκρατίας καὶ Φιλανθρωπίας, καὶ ἐπομένως μὲ αὐτὰ τὰ ἴδια ἡμῶν φρονήματα. Καὶ περὶ τῶν ἀποδείξεων τῆς συμφωνίας ταύτης, θέλω ὁμιλήσει ὀλίγα πρὸς τὴν βουλήν, ἀφοῦ πρῶτον διατρέξω τὰ διάφορα μέρη τοῦ λόγου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν πραγμάτων.

Ὁ Κύριος Σεβαστιανὸς συμφωνεῖ πρὸς τὸν ὑπουργόν τοῦτον, ὅτι οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων του δὲν εἶναι ὑπερβολικοὶ. Ἐρχεται ἔπειτα εἰς τὸ ἠθικὸν μέρος τοῦ ὑπουργείου, καὶ ἀποδέχεται ὅσα ἔπραξεν ἡ διοίκησις διὰ τὴν αὐτονομίαν τῆς Αἰτίας· ἐπιθυμεῖ δὲ, νὰ στείλῃ ἡ διοίκησις φανερὰ πρέσβεις εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ἀμερικὴν.

Περὶ δὲ τῶν πραγμάτων τῆς Ἰσπανίας λέγει ὅτι ἡ τῆς μεσολαβήσεως ἀρχή, καθ' ἣν ἡ Γαλλία ἐμβῆκεν εἰς ἐκείνην τὴν ἐπικράτειαν, ἀνατρέπει τὴν αὐτονομίαν τῶν ἐθνῶν [γολγυσμοὶ]. Κατακρίνει μάλιστα τὴν ἀναίρεσιν τοῦ Δεσποτισμοῦ τῆς Ἀνδουσίας, καὶ λέγει, ὅτι ἐξ αὐτῆς προήλθεν ἡ ἀδυναμία τῆς Ἰσπανίας.

Ἐξετάζει ἔπειτα τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων διαφόρων ἐθνῶν, καὶ ζητεῖ, ὅποιον ἔπρεπε νὰ ᾔηται τὸ πολίτευμα τῆς Γαλλικῆς διπλωματίας πρὸς ταῦτα τὰ ἔθνη. Ἡ Ὄθωμανικὴ αὐτοκρατορία κινδυνεύει, κατ' αὐτὸν, νὰ κρημισθῇ, καὶ ὁ διαμερισμὸς τῶν ἐπαρχιῶν της εἶναι ἤδη ἀποφασισμένος. Ἡ Ἀγγλία θέλει ν' ἀπομακρύνῃ τὴν Ῥωσσίαν ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ Αὐστρία ἀγαπᾷ, νὰ μείνωσι τὰ πράγματα ἀμετακίνητα. Ὅθεν ἡ Γαλλία ἠμποροῦσε νὰ εὔξη βοηθοὺς ταύτας τὰς δυνάμεις εἰς τὸ νὰ ὠφελήσῃ τοὺς Ἕλληνας, χωρὶς νὰ φεθῇ τὸν πόλεμον.

Σήμερον τὸ πρῶτον ἀνεγνώσαμεν εἰς τὸν Μονίτορα νέας εἰδήσεις, ἐκ τῆς Αὐστρίας ἐρχομένης, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Πόρτα παρεχώρησε, καὶ οὕτως ἀπέφυγεν ἡ Εὐρώπη τὸν μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ῥωσσίας πόλεμον. Ἀλλὰ πρῶτον μὲν, λέγει ὁ ἑξῆς, αἱ εἰδήσεις αὗται δὲν μᾶς ἐρχονται ἀπὸ τῶν βεβαίως πηγῶν· ἔπειτα τὸ περὶ πολέμου ἢ εἰρήνης ζήτημα δὲν ἠμπορεῖ νὰ λυθῇ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν· ἡ Πετρούπολις ἔχει ν' ἀποφασίσῃ τὴν εἰρήνην ἢ τὸν πό-

θηναῖοι μάλιστα ἔχουσι καὶ πολλὰς ἄλλας ἀφορμὰς εἰς τὸ νὰ φανῶσι καὶ ἀνώτεροι ἐκείνων. Ἐν τούτῳ συγκροτεῖται καὶ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν στρατόπεδον, καὶ στρατόπεδον μέγα καὶ δυνατόν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Καραϊσκάκην. Μεταβαίνει εἰς βοήθειαν τῆς λαμπρᾶς ἐκείνης πόλεως καὶ τὸ τακτικὸν στράτευμα ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Κ. Φαβιέρου. Ἡ προσωπικὴ τῶν στρατηγῶν ἀξιότης καὶ ἐμπειρία, καὶ τῶν στρατιωτῶν ἡ προθυμία καὶ ἀνδρεία μᾶς κάμνουσι νὰ πιστώμεν ὅτι ὁ Κιουταχῆς δὲν θέλει ἀξιοθῇ νὰ φέρῃ εἰς ἔκδασιν οὐδὲν τῶν ὧν βουλεύεται κατὰ τῶν Ἀθηνῶν.

— Μανθάνομεν διὰ Σύρας ὅτι ἡ πρώτη μοῖρα τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου ἐναυμάχησε πρὸς τὴν δευτέραν ἐχθρικὴν μοῖραν· ὅτι ἐκυρίευσεν ἱκανὰ μικρὰ πλοίαρκα φέροντα στρατεύματα, καὶ ὅτι ἠνάγκασε τὸν ἐχθρικὸν στόλον, νὰ καταφύγῃ εἰς Χίον. Πρισμένομεν ἐπίσημον περὶ τούτου εἶδησιν.

— Ὑπὸ τὸν ἀρίστον στρατηγὸν Νικήταν ἐκστράτευσε πρὸ ἡμερῶν καὶ ἡ Ἰωνίος φάλαγξ, συνισταμένη μέχρι τούδε ἀπὸ 300 καὶ ἐπέκεινα καλῶν στρατιωτῶν ὑπὸ ἴδιον αὐτῆς ἀρχηγόν, τὸν Κύριον Ἰωάννην Κάρουλον.

Ἡ Ἰωνίος φάλαγξ ἐσυστάθη πρὸ μηνὸς σχεδὸν εἰς Ναύπλιον. Ὅσοι τῶν παραλίων τῆς Ἰωνίας, τῶν ἐνδοτέρων τόπων τῆς μικρᾶς Ἀσίας, καὶ τῶν παρακειμένων αὐτῇ νήσων κάτοικοι Ἕλληνες, μὴ ὑποφέροντες τὴν σκληροτάτην Τουρκικὴν τυραννίαν, ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγωσι εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα, ἠνώθησαν εἰς τὴν σύστασιν αὐτῆς· καὶ ὅσοι μὲν αὐτῶν ἱκανοὶ νὰ φέρωσι ὅπλα, κατεγράφησαν εἰς αὐτὴν ὡς ἀπλοὶ στρατιῶται· ὅσοι δὲ εἰς ταῦτα ἀνίκανοι, συνεισέφερον χρήματα εἰς ὅπλισμόν τῶν ἀπλων, καὶ εἰς ἐξοικονόμησιν ἄλλων ἀναγκαίων πραγμάτων.

Ἡ Ἰωνίος φάλαγξ ἔχει καὶ ὀργανισμόν ἰδιαίτερον, ὅστις ἐπαρουσιάσθη καὶ εἰς τὴν Διοίκησιν. Κατὰ τὸν ὀργανισμόν αὐτὸν, ἐκστρατεύει ἡ Ἰωνίος φάλαγξ ὅπου διαταχθῇ παρὰ τῆς Διοικήσεως.

Ὁ δὲ σκοπὸς τῆς συστάσεως τῆς φάλαγγος αὐτῆς εἶναι, ἡ εἰς ἓν σῶμα ἔνωσις τῶν εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα εὐρισκομένων, καὶ ὑπὸ διαφόρους ἀρχηγούς διεσπαρμένων Ἰόνων κ. λ., διὰ νὰ κατασταθῶσιν οὕτω χρησιμώτεροι εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἱερὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα.

Τοιαῦται στρατιωτικαὶ ἐνώσεις, καὶ τοιαῦτα συστήματα ἐγίναν ἔπειτα καὶ ἄλλα, ὡς τῶν Ἡπειρωτῶν, τῶν Ἰωαννιτῶν, τῶν Μακεδονο-Θετταλο-Θρακῶν, τῶν Ἐπτανήσιων κ. λ., διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Οἱ Ἐπτανήσιοι ἐκστράτευσαν ἤδη εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, καὶ οἱ Μακεδόνες, Θετταλοὶ καὶ Θράκες ἐκστρατεύουσιν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος.

καὶ ἂν Δέλῃ τὸν πόλεμον, θέλει εὖγεῖ κακὰς ἀποκρίσεις τῆς Πόρτας.

Ἀλλ' ὅπως καὶ ἂν ᾖ, ἡ Γαλλία χρεωστεῖ νὰ παραβῇ τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ Ῥωσσία κλίσιν εἰς τὸ νὰ κινεῖσθαι τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν· διότι τότε ἤμπορεῖ νὰ γενῇ τόσο δυνατὴ, ὥστε νὰ καταδυναστεύσῃ καὶ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Εὐρώπην ὅλην.

Ὁ Κύριος Σεβαστιανὸς τελειώνει τὸν λόγον του, ἐγκρίνων τὴν προεδρίαν τῶν 300,000 φράγκων, τῶν χθὲς ζητηθέντων παρὰ τοῦ Κ. Ναίλλου εἰς ἔξαγοράν χριστιανῶν αἰχμαλώτων.

Ὁ Κ. Δουδὼν ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ εἰς τὰ Ἰσπανικὰ παράγματα μεσολάβησις τῆς Γαλλίας ἐστάνη καὶ φιλάνθρωπος καὶ πολιτικὴ· περὶ δὲ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων στοχάζεται, ὅτι ἐννόμως δὲν ἤμπορεῖ νὰ κατηγορηθῇ τὸ πλιτέυμα τῆς διοικήσεως τοῦ βασιλέως· διότι εἶναι σύμφωνον μὲ τὸ πλιτέυμα, τὸ ὁποῖον οἱ μινάσχοι μας ἠκολούθησαν τόσους αἰῶνας. Ἐπειτα ἡ ὑπόθεσις αὕτη τὸν φαίνεται πολλὰ δύσκολος, καὶ τὴν ἀφίνει εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἡγεμόνος, τὸν ὁποῖον ὁ ὀργανικὸς νόμος δὲν ἀφαιρέσει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κάμνῃ συνθήκας.

Ἄν ἦτον λόγος, νὰ παρηγορήσωμεν τοὺς Ἕλληνας διὰ τὰς δυστυχίας, αἱ ὁποῖαι κατεσπάραν τὴν πατρίδα των, καὶ νὰ περιποιηθῶμεν τὰ ἀτυχῆ ὄντα, κάνεις ἐξ ἡμῶν δὲν ἠθέλην ἀρνηθῇ τὰς πράξεις ταύτας, τὰς ὁποίας μᾶς παραγγέλλει καὶ ἡ φιλάνθρωπία. Ἡ Γαλλία εἰς ὅλους τοὺς καιροὺς δὲν ἀπέβαλε τὰ ἐκ τῶν πολιτικῶν τρικυμιῶν διασωθέντα εἰς αὐτὴν ναύαγια· ἐπαρηγόρησεν ὅλας τὰς ἀτυχίας· ἔδωκεν ἄσυλον καὶ εἰς τοιοῦτους πρόσφυγας, τοὺς ὁποῖους ἤμπορούσε νὰ λογισθῇ ὡς δικαίως τιμωρηθέντας διὰ τὴν ἀποστασίαν των· καὶ δὲν θέλει δείξει τὴν γενναιοτήτά της καὶ πρὸς τοὺς Ἕλληνας;

Ἀλλὰ δὲν ζητοῦσιν εὐσπλαγχνίαν πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὄντα· θέλουν νὰ μεσολαβήσῃτε εἰς ταύτην τὴν διαφοράν διὰ τῶν ὅπλων. Πρὸ ὀλίγου μᾶς ἤλεγχαν, ὅτι ἐμεσολαβήσαμεν εἰς τὰ Ἰσπανικὰ παράγματα, καὶ δὲν ἐμείναμεν ἡσυχαι δεαταὶ τῆς πυρκαϊᾶς, ἥτις ἐπαπειλοῦσε νὰ καύσῃ καὶ τοὺς οἴκους μας· καὶ τὰρα μᾶς ἐγκαλοῦσιν, ὅτι δὲν ἐστείλαμεν στράτευμα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Πελοπόννησον. Παράξενος ἀντίφασις! Ἐπειτα ἡ ἑνοπλος μεσολάβησις τῆς Εὐρώπης ἡθελεν αὐξήσει τὰς συμφορὰς τῶν Ἑλλήνων· καὶ ὅμως μᾶς ζητοῦσι τὸν πόλεμον τοῦτον ἐν ὀνόματι τῆς φιλάνθρωπίας, καὶ μάλιστα διὰ τὸ συμφέρον τῆς Θεσσαλίας. Κατὰ τὸν δέκατον ἑνατον αἰῶνα θέλουν, ἡ διαφορά τῆς Θεσσαλίας νὰ γενῇ αἰτία πολέμου! Μήπως ἐπιστρέψαμεν εἰς τοὺς χρόνους τῶν σταυροφοριῶν; Κατὰ τὴν γνώμην τινῶν χριστιανῶν, πρέπει σήμερον νὰ δράσωμεν πάλιν τὰ ὅπλα, διὰ νὰ ἐκδικήσωμεν τὴν καταδυναστείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ ἐκδικήσωμεν τὴν ὑδρισθεῖσαν θρησκείαν. Κρατῶ εἰς τὴν χεῖρα μου μίαν φυλλάδα, τῆς ὁποίας ὁ συγγραφεὺς καταπᾶ νὰ λέγῃ, ὅτι πρέπει νὰ ἐξώσωμεν τοὺς Τούρ-

κους ἐκ τῆς Εὐρώπης, διότι εἶναι ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ. (Δόρυδος) Διὰ τῶν τοιούτων ἐνθαρρύνουσι τὴν ἐπαναστάσιν τῶν Ἑλλήνων, διὰ νὰ κινήσωσι ἄλλας ἐπαναστάσεις.

Ὁ Κ. Βενιαμὴν Κωνστάντος. (ἐν τῷ μέσῳ τῶν φωνῶν). Ἡ φυλλάδα εἶναι ἐδική μου, καὶ ζητῶ νὰ ἀποκριθῶ.

Ὁ Κ. Δουδὼν. Ἄν πρέπη νὰ ἐξολοθρεύσωμεν τοὺς Τούρκους, διότι ἀρνοῦνται τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ, πρέπει νὰ ἐξολοθρεύσωμεν καὶ τοὺς Ἑβραίους, διότι δὲν πιστεύουσιν, ὅτι ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον. [γογγυσμοὶ μετὰ ταραχῆς]. Ἐμδαίνω ὅλως διόλου εἰς τὴν γνώμην τῶν ἐναντίων· κάνεν πρᾶγμα δὲν δεικνύει τὴν ἀτοπίαν τοῦ στοχασμοῦ καλῆτερά ἀπὸ τῆς ἐκθέσεως ὅλων τῶν συνεπειῶν του. [ταραχή]. Ἀλλ' ἀνίσως θέλητε νὰ πολεμήσῃτε τὴν ἡμισέληνον, κάμετε μίαν ἀπλουστεράν πρότασιν· ζητήσατε δηλαδὴ ν' ἀφαιρέθωσιν ἀπὸ τῶν κατ' ἔτος φόρων μας ὅσα αἱ χριστιανικαὶ δυνάμεις εἶναι ὑπόχρεοι νὰ πληρύνωσιν εἰς τὰς ληστικὰς διοικήσεις τῆς Ἀφρικῆς. Ἀλλὰ δὲν τολμάτε νὰ τὸ κάμητε, καὶ ἔχετε δίκαιον· διότι τοῦτο ἠθέλην ἐπηρεάσει τὰ συμφέροντα τῆς Γαλλίας. Ἀλλὰ καὶ ὅτι ζητεῖτε τώρα, δὲν εἶναι καθόλου εὐλογώτερον. Ἡ παράτασις τῶν δυστυχιῶν τῆς Ἑλλάδος αὐξάνει τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ δράσος τῶν πειρατῶν. Οἱ πειραταὶ οὗτοι ἔρχονται καὶ ἕως εἰς τὰ παράλια τῆς Προβεγκίας (Provence), καὶ ἀσπάζουσι τὰ πλοῖα μας καὶ τοὺς ναύτας. Βλέπων, νὰ κάμνωσι μὲ τόσην πομπὴν συνδρομὰς καὶ ζητεῖας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, δὲν ἤμπορῶ νὰ μὴ στοχασθῶ, ὅτι αἱ βοήθειαι αὗται θέλουν πέσει κατὰ τῆς κεφαλῆς μας, καὶ θέλουν χρησιμεύσει εἰς μισθείας τῶν πειρατῶν, οἱ ὁποῖοι κατερημόνουν τὸ ἐμπορίον μας εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος καὶ εἰς αὐτὰ τὰ παράλια μας.

Ὅτι λέγω, εἶναι φυσικὴ συνέπεια τῆς αἰτήσεώς σας. Ἐσεῖς στοχάζεσθε, ὅτι τὰ πράγματα θέλουν ὥς χρησιμεύσει κατ' εὐχὴν. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον. Οἱ Ἕλληνες, μετὰ τόσων αἰῶνων ἐξευτελισμῶν καὶ δουλείαν, δὲν ἤμπορουν νὰ γενῶσιν ἀμέσως ἡσυχος καὶ αὐτόνομος ἐπικράτεια. Εἶδετε ἤδη, πῶς οἱ ἀρχηγοὶ των ἔπεσαν εἰς διχονοίας, καὶ ἐπολεμοῦσαν ὁ εἰς τὸν ἄλλον· καὶ ἀνίσως τὰ ὅπλα των εὐτυχοῦσαν, ἠθέλουν ἀρχίσει πάλιν τὰ ἐμφύλια σχίσματα· καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξωσι χωρὶς προστασίας, θέλουν ζητήσῃ τὴν βοήθειαν κάμμιᾶς ξένης δυνάμεως· καὶ ἔστω ἀπόδειξις ὅτι ἡ διοίκησις τοῦ Ναυπλίου ἔπραξε πρὸ ὀλίγου. Ἡ δύναμις, τῆς ὁποίας ἐπεκαλέσθησαν τὴν ὑπεράσπισιν, καὶ ἠθέλησαν νὰ ὑψώσωσι τὴν σημαίαν, δὲν ἦτον κατὰ δυστυχίαν ἡ Γαλλία. Μὴ νομίζετε ὅτι ὠφελεῖτε τὰ συμφέροντα τῆς ἀνθρωπότητος παρωθόντες τὰ ἔθνη εἰς ἀλληλομαχίαν.

Ἐρχόμενος δὲ εἰς τὸ πᾶν οὗ ὁ λόγος ἀπὸ τὸν στοχάζεται ὁ ῥήτωρ ὅτι ἡ βουλὴ δὲν ἤμπορεῖ νὰ τὸ ἀποδεχθῇ, χάρις τοῦ ἀχίστου μεγάλου τροποποιήσεως· διότι εἶναι αὐξήσις τῶν ἐξόδων, καὶ ἀποδεχομένη αὐ-

τὴν βλάβη τὸ ὅποιον ἔχει δικαίωμα ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ νὰ πρεβάλλῃ πρῶτος.

(Ἄλλοι τὰ τῆς συνεδριάσεως αὐτῆς εἰς τὸν ἀκόλουθον Ἀριθ.)

Ἐκ Λονδίνου, 27 Μαΐου.

Εἰς τὴν ἄνω βουλὴν ἐγένετο λόγος κατὰ τὴν 26 τοῦ Μαΐου καὶ περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος.

Ο κόμης τοῦ Δαρνλέη ἐγείρεται, διὰ νὰ ἀνακαλέσῃ εἰς τὸν εὐγενῆ κόμητα ἐκ τοῦ ἀντικειμένου μίθους (τὸν λόρδον Λίβερπουλ) ὅτι, πρό τιος καιροῦ ἐβήτησεν αὐτὸν περὶ τῆς οὐδετερότητος τῶν Γάλλων εἰς τὸν μεταξύ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων πόλεμον, καὶ ὅτι ὁ εὐγενὴς κόμης εἶπε τότε ὅτι ἡ Γαλλικὴ διοίκησις ἐτήρησεν εὐλικρινῶς τὴν οὐδετερότητα.

Ἐὰν τὸ πρᾶγμα ἔχῃ οὕτω, δὲν ἔχω τίποτε νὰ εἶπω· πλὴν στοχάζομαι ὅτι ἡ οὐδετερότης τῆς Γαλλικῆς διοικήσεως ὡς πρὸς τοὺς Ἕλληνας ὁμοιάζει παραπολὺ μὲ τὸ πολίτευμα τῆς διοικήσεως αὐτῆς ὡς πρὸς τὴν πραγματείαν τῶν μαύρων, εἰς τὴν ὁποίαν προτρέπει, ἐν ᾧ προσποιεῖται ὅτι θέλει νὰ τὴν ἐμπωδίσῃ διόλου.

Ἐχομεν καθημερινὰς ἀποδείξεις περὶ τοῦ καθοπλισμοῦ πλοίων ἐν Μασσαλίᾳ καὶ εἰς ἄλλους λιμένας τῆς Γαλλίας, διωρισμένων διὰ τὸν σατράπην τῆς Αἰγύπτου. Ὁ κόμης ἀνέγνωσεν ἔπειτα ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς, ὅπου ἐφέρετο ὅτι ἐξέπλευσαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν πλοῖα συνοδευόμενα διὰ φύλαξιν ὑπὸ μιᾶς Γαλλικῆς κορβέτας, καὶ ὅτι τὰ πλοῖα αὐτὰ ἦσαν φορτωμένα μὲ πολεμοφόδια διὰ τὸν σατράπην τῆς Αἰγύπτου. Ἐὰν τοῦτο ἦναι οὐδετερότης, λέγει ὁ εὐγενὴς κόμης, δὲν ἠξεύρω τί σημαίνει τὸ ὄνομα αὐτό. Ἀλλ' ἀποδεικνύει τρανῶς τὴν διάθεσιν τῆς Γαλλικῆς διοικήσεως καὶ τοῦτο μόνον τὸ ἔργον, ὅτι οἱ εἰς ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος ὄντες ἀξιωματικοὶ Γάλλοι ἐστερήθησαν τὸ ἡμιμίσθιον των, ἐν ᾧ οἱ ὑπηρετοῦντες τὸν σατράπην τῆς Αἰγύπτου τὸ λαμβάνουσιν ἀδιακόπως.

Τελειώνει τὸν λόγον ὁ εὐγενὴς κόμης ζητῶν, νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν βουλὴν ἀντίγραφα τῶν γραμμάτων τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ προξένου τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, εἰς τὸν καθοπλισμὸν ἢ εἰς τὴν ἐκπλευσιν τῶν διὰ τὸν σατράπην τῆς Αἰγύπτου διωρισμένων πλοίων ἀναφερομένων.

Ο κόμης τοῦ Λίβερπουλ δηλοποιεῖ ὅτι δὲν ἤκουσεν οὐδέποτε νὰ προτεθῇ παρόμοιον τι εἰς τὴν βουλὴν· καὶ ὁ εὐγενὴς κόμης (Δαρνλέη) προβάλλων τοῦτο, δὲν κάμνει ἄλλο, εἰμὴ σὰς προσκαλεῖ, Κύριοι! ν' ἀφαιρέσητε τὸν βασιλέα τὸ προνόμιόν του· διότι εἰς μόνον τὸν βασιλέα ἀνήκει ἡ διάταξις τοῦ πολιτεύματος τοῦ τόπου ὡς πρὸς τὰ πολεμοῦντα ἔθνη.

Ἀλλὰ διὰ τούτου δὲν θέλω νὰ εἶπω, ὅτι ἡ βουλὴ

δὲν ἠμπορεῖ νὰ μεσολαβήσῃ· πλὴν τότε, πρέπει νὰ ἔχῃ μεγάλας αἰτίας. Κατὰ τὴν παρούσαν περίστασιν, τοιοῦτο τι δὲν ὑπάρχει. Ἡ Ἀγγλία ἔμεινεν οὐδετέρα εἰς τὸν μεταξύ Τούρκων καὶ Ἑλλήνων πόλεμον, καὶ ἔχομεν εἰρήνην πρὸς ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου. Κατ' αὐτὴν τῶν πραγμάτων τὴν κατάστασιν, τὸ χρέος τῆς διοικήσεως τῆς Ἀ. Μ. εἶναι, νὰ διατηρήσῃ τὴν εἰρήνην μεταξύ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, καὶ νὰ ἐπιμεληθῇ κατὰ πάντα εὐλογον τρόπον νὰ διαλλάξῃ τὰ πολεμοῦντα ἔθνη. Ἀλλ' ἡ προβαλλομένη παρὰ τοῦ εὐγενοῦς κόμητος μεσολάβησις δὲν ἠμπορεῖ νὰ φέρῃ κἀνὲν ὄφελος, καὶ ἠμπορεῖ μάλιστα νὰ προξενήσῃ πολὺ κακόν.

Εἰς μίαν ἄλλην συνεδρίᾳ εἶπα ὅτι ἡ Γαλλικὴ διοίκησις ἐτήρησε τὴν οὐδετερότητα· ἀλλ' ἡ οὐδετερότης δύναται κατὰ δύο τρόπους νὰ διατηρηθῇ. Ἡ διοίκησις πρῶτον ἠμπορεῖ ν' ἀπαγορεύσῃ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς πᾶσαν συγκοινωνίαν καὶ πρὸς τὸ ἐν καὶ πρὸς τὸ ἄλλο τῶν πολεμοῦντων μερῶν, καθὼς ἐπράξαμεν ἡμεῖς ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα· ἡ ἠμπορεῖ δεύτερον νὰ συγχωρήσῃ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς, νὰ πολεμῶσι καὶ εἰς τὰ δύο μέρη, καὶ ἐνθυμεῖσθε, Κύριοι! ἀναμνησθῶς ὅτι ἡμεῖς ἐπράξαμεν ποτε οὕτως· διότι οἱ στόλοι τῆς Ῥωσσίας καὶ Σουηκίας, εἰς πόλεμον τότε εὐρισκομένων, ἐδιοικοῦντο ἕκαστος ὑπὸ ἀξιωματικῶν Ἀγγλων. Ὅποιαδήποτε διοίκησις ἠμπορεῖ νὰ πράξῃ οὕτως, καὶ μ' ὅλον τοῦτο νὰ τηρῇ τὴν οὐδετερότητά της. Ἡ Γαλλικὴ διοίκησις συγχωρεῖ εἰς τοὺς ἀξιωματικούς της νὰ ὑπηρετῶσι καὶ εἰς τὰ δύο πολεμοῦντα ἔθνη, καὶ τῶντι ἠκούσαμεν νὰ λέγηται ὅχι πρὸ πολλοῦ ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀνηγοῦντο παρὰ τινος Γάλλου ἐν ὑπολήψει.

Ἡδὴ δὲ, ἐὰν ὁ λόγος πρόκειται περὶ τοῦ νὰ μάθῃτε, ἂν ὑπάρχῃ κἀμμία προτίμησις τῶν Ἑλλήνων μᾶλλον ἢ τῶν Τούρκων, ἢ καὶ τὸ ἀνάπαλιν, περὶ τούτου δὲν ἠξεύρω τί ποτε, καὶ δὲν στοχάζομαι ὅτι εἶναι πρέπον, νὰ κάμωμεν τοῦτο ὑπόθεσιν δικαστικῆς ἐξετάσεως.

Ἴσως ἀξιωματικοὶ Γάλλοι ἐνεπλήχθησαν εἰς μηχανὰς [Ἰντριγας] χωρὶς τῆς συγκαταθέσεως τῆς διοικήσεως των· ἀλλὰ δὲν ἀμφισβάλω ὅτι γίνονται περισσότεραι μηχαναὶ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἢ ὑπὲρ τῶν Τούρκων. Περὶ δὲ τῆς πραγματείας τῶν μαύρων, γίνονται ἀναμνησθῶς πράγματα ἐπιλήψιμα· πλὴν τοῦτο δὲν ἔχει τί κοινὸν εἰς τὸ ἐρώτημα, περὶ τοῦ ὁποίου συζητοῦμεν.

Τελειώνει τὸν λόγον ὁ εὐγενὴς κόμης δηλοποιῶν ὅτι δὲν εἶδε ποτὲ νὰ γενῇ τοιοῦτο τι πρόβλημα εἰς τὴν βουλὴν· καὶ ὅτι ἀποδεχόμενοι αὐτὸ τώρα θέλομεν δώσει ἀφορμὴν εἰς πρᾶγμα, τὸ ὅποιον ἐπισημῶς θέλει ἔχει κινδυνώδη ἐπακόλουθα.

Ο κόμης τοῦ Δαρνλέη παραιτῇ τὸ πρόβλημά του.